

Títol del treball: VARIACIÓ DE LA MASSA MUSCULAR I EL PES EN EL PACIENT CRÍTIC**Nom i cognom del ponent**

Núria Grané Mascarell

Autors

Nom i cognoms	Categoria professional	Institució/Lloc de treball
1. Josefa Valls Matarín	Diplomada infermeria	Hospital Universitari MútuaTerrassa/UCI
2. Mercedes del Cotillo Fuente	Diplomada infermeria	Hospital Universitari MútuaTerrassa/UCI
3. Núria Grané Mascarell	Diplomada infermeria	Hospital Universitari MútuaTerrassa/UCI
4. Salvador Quintana Riera	Llicenciat en Medicina	Hospital Universitari MútuaTerrassa/UCI

Introducció: La meitat dels pacients crítics després d'un any no han pogut incorporar-se a la seva feina pels efectes provocats per la seva patologia de base i l'estada a la Unitat de Cures Intensives (UCI). Hi ha una modificació de la condició física prèvia acompanyada d'una debilitat profunda i pèrdua de pes, una gran proporció de la qual és atribuïble a la pèrdua de musculatura. El malalt crític sovint presenta edema, podent arribar a significar el 10–20% del seu pes, per això els mètodes antropomètrics per a valorar els canvis corporals no són aplicables. Una alternativa per a quantificar la possible pèrdua de massa muscular (PMM) és la utilització d'ultrasons.

Objectius: Conèixer la variació en el gruix de la musculatura i el pes en persones ingressades a la unitat de cures intensives i identificar els factors associats a aquest fet.

Metodologia: Estudi descriptiu longitudinal en la UCI durant el 2012. Criteris d'inclusió: pacients majors de 18 anys amb una estada igual o superior a cinc dies. Criteris d'exclusió: pacients amb tractament de quimioteràpia o procés tumoral actiu i patologia neuromuscular prèvia. Es van recollir dades demogràfiques, pes, balanç hídric diari, Kcalories diàries administrades, ventilació mecànica (VM), administració de sedants i relaxants, realització de fisioteràpia motora i sedestació. Es van realitzar mitjançant ultrasons 3 mesures consecutives de la musculatura del bíceps i cuixa a l'ingrés i cada 5 dies fins a l'alta. Estadística descriptiva amb mitjanes i proporcions, t de Student amb dades aparellades o independents, segons el context i models de regressió lineal múltiple i de correlació.

Resultats: Es van estudiar 68 pacients amb edat mitjana de 65,5 (15,1) anys, el 69,1% eren homes. L'estada mitjana va ser de 11,3 (7,7) dies. El 95,6% dels pacients van rebre alimentació amb una mitjana de 16 (5,7) Kcalories diàries per Kg de pes. El pacients van estar sotmesos a VM durant el 60% de l'ingrés. El 89,7% van rebre sedació i el 44,1% relaxants musculars. El 20% dels pacients van fer fisioteràpia motora i el 5% es va sedestar.

A l'ingrés, la mitjana del bíceps va ser de 23,7 (5,7)mm i la de la cuixa de 24,4 (7,4) mm amb una pèrdua durant l'estada a UCI de 5mm ($p < 0,001$) i 5,6 mm respectivament, això va suposar el 22% de PMM.

Títol del treball: VARIACIÓ DE LA MASSA MUSCULAR I EL PES EN EL PACIENT CRÍTIC

L'anàlisi de regressió lineal múltiple va seleccionar l'estada, els dies amb relaxants musculars i el sexe masculí, com variables que influeixen en la PMM ($R^2 = 0,5$).

Els pacients pesaven a l'ingrés una mitjana de 81,1(15)Kg i a l'alta 81,6 (14,3), $p = 0,68$. Entre el 1er i el 5è dia els pacients van guanyar una mitjana de 4,1 (5,6) Kg, $p < 0,001$. Entre el 5è dia i fins l'alta van perdre una mitjana de 4,6 (6,1) kg, $p < 0,001$.

Entre el dia de l'ingrés i el 5è dia els pacients van fer balanç positiu amb una mitjana de 2,3 L, $p < 0,001$. Del 5è dia fins a l'alta van presentar balanç negatiu amb una mitjana de 3,9 L, $p < 0,001$.

La correlació entre pes i balanç va ser de $r = 0,8$, $p < 0,001$.

La correlació entre PMM al bíceps i PMM a la cuixa amb la diferència de pes entre l'ingrés i l'alta va ser de $r = -0,286$, $p = 0,022$ i $r = -0,266$, $p = 0,30$, respectivament.

Conclusions: Les dades suggereixen que hi ha PMM durant l'ingrés a la UCI i els factors que més influeixen són els dies d'estada, rebre relaxants musculars i el sexe masculí. Existeix un augment de pes durant els primers dies d'ingrés atribuïble a la presència d'edema que disminueix a l'alta de la unitat. Aparentment el pes no és un bon indicador de la PMM en el pacient crític mesurada amb ultrasons. Els malalts surten de la UCI amb un pes similar amb el que van ingressar, però amb una important disminució de la musculatura. Caldria fomentar la mobilització precoç dels pacients i involucrar a la família en un programa d'exercicis dissenyat per fisioterapeutes per complementar la seva tasca.